21/05/2019

Πανηγύρισε ο Ι.Ν. Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Διαβατού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 21 Μαΐου, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης και Αγίου Ελευθερίου Διαβατού.

Στην διάρκεια της Θείας Λειτουργίας **τέθηκε σε προσκύνηση των πιστών η Τιμία Κάρα του Αγίου Ελευθερίου,** η οποία με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελασσώνος κ. Χαρίτωνα βρίσκεται αυτές τις ημέρες στην Ιερά

Μητρόπολη.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Βεροίας:

«Οὐκ ἀπειθής ἐγενόμην τῇ οὐ-ρανίῳ ὀπτασίᾳ».

Ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἀγρίππα ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ--λος ἀπολογεῖται γιά τίς κατη-γορίες τῶν ἀρχιερέων τοῦ Ἰσρα-ήλ. Καί περιγράφει μέ ὅλη τήν ἐνάρ-γεια πού μπορεῖ νά ἔχει ἡ διήγηση ἑνός ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔζησε μία οὐράνια καί ὑπερκόσμια ἐμ-πει-ρία, τή μεταστροφή του ἀπό τόν Ἰουδαϊσμό στόν Χριστιανισμό. Περιγράφει τή συνάντησή του μέ τόν Χριστό στόν δρόμο πρός τή Δα-μασκό. Περιγράφει τό φῶς πού εἶδε νά τόν περιλούει. Πε-ρι-γράφει τή φωνή τοῦ Χριστοῦ πού ἄκουσε νά τόν καλεῖ μέ τό ὄνο-μά του καί νά τόν καθοδηγεῖ στή νέα ζωή, τήν ὁποία τόν κα-λοῦσε νά ἀκο-λου-θήσει ὡς ἀπό-στο-λός του.

Καί ὁμολογεῖ ὁ ἀπόστο-λος Παῦ-λος ὅτι δέν ἦταν δυνατόν, παρότι ἦταν ἕνας ζηλωτής Ἰου-δαῖ--ος, πού καταδίωκε ὅσους πί-στευ-αν στόν Χριστό, νά ἀπειθήσει στήν οὐρά-νια ὀπτασία, ἀλλά πί-στευσε στόν Χριστό καί ἔγινε ὑπέρ-μαχος καί προ-ασπιστής καί κήρυκας τοῦ Εὐ-αγγελίου του.

«Οὐκ ἀπειθής ἐγενόμην τῇ οὐ-ρα-νίῳ ὀπτασίᾳ».

Τήν ἴδια αὐτή ὁμολογία καί δια-βεβαίωση, θά μποροῦσε νά δώσει καί ὁ ἅγιος καί Μέγας Κων-στα-ντί-νος, τοῦ ὁποίου τή μνήμη τι-μοῦμε σήμερα μαζί μέ αὐτή τῆς εὐσεβοῦς μητρός του, τῆς ἁγίας Ἑλένης, στόν περικαλλῆ αὐτό ἱερό ναό τῆς ἐνορίας σας πού εἶναι ἀφιερω-μέ-νος στή χάρη τῶν δύο θεο-στέπτων καί ἰσαποστόλων ἁγί-ων βασιλέων.

Καί αὐτό, γιατί καί ὁ Μέγας Κων-σταντίνος ἀξιώθηκε νά δεῖ, ὅπως μαρτυροῦν οἱ βιογράφοι του καί ὅπως ὅλοι γνωρίζετε, μία οὐράνια ἀποκάλυψη, ἕνα ὅραμα ὑπερκό-σμιο. Ἀξιώθηκε νά δεῖ, λίγο πρίν ἀπό τή μάχη του μέ τόν συναυ-το-κράτορά του Μαξέντιο, τόν ὑπε-ρα-σπιστή τῶν εἰδώλων, τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου φωτεινό στόν οὐρανό καί νά ἀκούσει τήν οὐράνια ἐντο-λή «ἐν τούτῳ νίκα». Νίκησε, δηλαδή, μέ τόν Σταυρό αὐ-τό.

Καί «οὐκ ἀπειθής γενόμενος τῇ οὐ-ρανίῳ ὀπτασίᾳ» ὁ Μέγας Κων-στα--ντίνος, πού δέν ἦταν τότε χρι-στιανός, δέχθηκε τήν κλήση τοῦ Χρι-στοῦ, καί ἀγωνίσθηκε ἐνα-ντί-ον τοῦ ἀντιπάλου του ἔχοντας ὡς σύμβολό του καί ὡς βοηθό του τόν Σταυρό τοῦ Χρι-στοῦ.

Καί ὄχι μόνο νίκησε τόν Μαξέ-ντιο καί κατετρό-πωσε τόν στρατό του, ἀλλά τό πρῶτο πράγμα πού ἔκανε ἦταν νά ὑπογράψει μαζί μέ τόν Λικίνιο τό διάταγμα τῆς ἀνε-ξι-θρησκείας, τό διάταγμα μέ τό ὁ-ποῖο δινόταν μετά ἀπό τρεῖς αἰῶ-νες ἀνηλεῶν διωγμῶν τό δικαίω-μα στούς χριστιανούς νά πιστεύ-ουν καί νά λατρεύουν ἐλεύθερα τόν Χριστό, καί στή συνέχεια ἔγινε ὁ πρῶτος Ρωμαῖος αὐτο-κρά-τορας πού ὑπερασπίσθηκε καί στή-ριξε τήν Ἐκκλησία τοῦ Χρι-στοῦ καί βαπτίσθηκε καί ὁ ἴδιος χριστιανός, ὅπως εἶχε βαπτισθεῖ ἤδη καί ἡ ἁγία μητέρα του, ἡ ἁγία Ἑλένη, ἡ

ὁποία πολλά προσέφερε στήν Ἐκ-κλησία καί στή χριστιανική πίστη μέ τό ἔργο της. Διότι, ἐάν στόν υἱό της, τόν Μέγα Κωνσταντίνο, ὀφεί-λουμε τήν ἐ-λευ---θερία καί τή θεσμι-κή κατοχύ-ρω-ση τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, στήν ἁγία Ἑλένη ὀφεί-λουμε τήν ἀποκάλυψη καί τή διατήρηση ὅ-λων τῶν ἱερῶν ἐκεί-νων τόπων, ὅπου πάτησαν τά πό-δια τοῦ Χρι-στοῦ, ἀλλά καί τοῦ ἱερω-τέρου συμ-βόλου τῆς πίστεώς μας, τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου, καί τήν ἀνέ-γερση μεγάλων ναῶν σέ ὅλα σχεδόν τά προσκυνήματα τῶν ἁγίων Τόπων.

Ἐάν ὅμως ὁ Χριστός κάλεσε στήν πίστη του τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπό---στολο Παῦλο καί τόν ἰσαπό-στολο ἅγιο καί μέγα Κωνσταντίνο μέ αὐτόν τόν ἐντυ-πωσιακό τρόπο, μέ αὐτήν τήν προσωπική ὀπτασία, γιατί καί οἱ δύο ἐπρόκειτο νά δια-δρα-ματίσουν ἕναν σημαντικό ρό-λο στή διάδοση τοῦ Εὐαγ-γελίου καί στήν ἐδραίωση τῆς Ἐκ-κλησίας, δέν στερεῖ ὅλους ἐμᾶς, ὅλους τούς ἀνθρώπους, ἀπό τήν προ-σω-πική κλή-ση.

Προσωπική κλήση ἀπηύθυνε διά τοῦ τότε ἐπισκόπου Ρώμης Ἀνική-του ὁ Χριστός καί στόν ἅγιο Ἐλευ-θέριο, τοῦ ὁποίου τήν κάρα μετέ-φερε στήν Ἱερά Μητρόπολή μας πρός προσκύνηση καί ἁγιασμό ὅ-λων μας ὁ Σεβασμιώτατος Μη-τρο-πολίτης Ἐλασσῶνος κύριος Χα-ρί-των, πρός τόν ὁποῖο ἐκφρά-ζουμε καί πάλιν καί πολλάκις τίς εὐχα-ριστίες μας γιά τή μεγάλη αὐτή εὐ-λογία πού μᾶς χάρισε.

Καί ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος ἀποδέ-χθη-κε αὐτή τήν κλήση τοῦ Χρι-στοῦ διά τοῦ ἐπισκόπου Ρώμης καί ἀφιε-ρώ-θηκε στό κήρυγμα καί τή διακονία τοῦ Εὐαγγελίου καί ἀξι-ώ-θηκε νά γίνει μάρτυρας καί νά τιμᾶται καί ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τήν Ἐκ-κλη-σία.

Ὁ Χριστός ὅμως καλεῖ καί ἐμᾶς κοντά του. Καλεῖ καί ἐμᾶς νά γί-νουμε διάκονοί του, νά γίνουμε τέ-κνα του, ἀπευθύνοντας στόν καθένα μας τή δική του προσω-πι-κή κλήση.

Αὐτό πού κα-λούμεθα ἐμεῖς νά κάνουμε, εἶναι νά ἀνα-γνω-ρίσουμε τήν κλήση τοῦ Χρι-στοῦ καί νά τήν ἀποδεχθοῦμε, νά μήν γίνουμε ἀπει-θεῖς στήν οὐρά-νια κλήση μας, ἀλλά νά ὑπα-κού-σουμε καί νά ἀκο-λουθήσουμε τόν Χριστό, ὅπως ἔκα-ναν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, ὁ ἅγιος Κωνσταντίνος καί ἡ μητέρα του ἁγία Ἑλένη, ἀλλά καί ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος, ὥστε νά ἀξιω-θοῦ-με νά κερδίσουμε τή σωτηρία μας καί τήν αἰώνιο ζωή, ὅπως καί οἱ ἅγιοί μας.